

en was structureel veel zwakker dan de Amsterdamse. Natuurlijk waren mannen als Pedy en Heydanus hem voor met hun vele transacties met Spanje en bescheiden aanzetten in de zeehandel op Italië. Desondanks heeft de in 1670 gestichte Rotterdamse Kamer van de Levantse handel weinig van zich doen horen en nog minder tot stand gebracht. Gallaccini bracht zijn vele goede relaties in Livorno, Venetië, Napels en Turijn binnen het bereik van de Rotterdamse handel. Zowel de eigenaar van het schip 'De Groote Hertog van Toscane', Antonio Quaratesi als de kapitein ervan Domenico Baldini waren meer dan goede bekenden van hem. Wat hij in deze stad miste was een eigen trafiek, een brouwerij die graan, een lakenfabriek, die wol kon verwerken en zo een basis voor verdere handel kon scheppen.

Zijn godsdienst belette hem de toegang tot lucratieve ambten en in eigen familiekring stond hij alleen temidden van middenstandsvrouwen, die vooral na de dood van Anna van der Wilde, hun geld veilig belegden in landerijen en kleine obligaties ten laste van de overheid of particulieren, maar niet in handelsobjecten buiten hun beperkte gezichtskring.

Spoedig zag hij in, dat convooi of eigen bewapening van de schepen voor de vaart op de Middellandse Zee een strikt vereiste was. Zijn dubieuze debiteuren gunde hij geen rust, soms bleef hij hen jarenlang achtervolgen met insinuaties en kostbare en lang slepende processen. Roekeloos kan men hem dus niet noemen, hij was eerder geen troetelkind van vrouwe Fortuna. Het was na de derde Engelse oorlog ook bijzonder moeilijk het tij wel te kavelen, want de vroeger als vanzelfsprekend aanvaarde voor-sprong op andere, grotere naties, ging geleidelijk verloren door het alom heersende mercantilisme.

De mislukking van Gallaccini ging verre uit boven een persoonlijk ehech. Zijn vertrek naar Amsterdam betekende ook de definitieve verplaatsing van de Rotterdamse handel op Italië. Niet alleen werden daar de bevrachtingscontracten gemaakt, maar ook de Italiaanse schepen zochten hun weg meer en meer uitsluitend naar de stad met de omvangrijkste stapelmarkt, met een keur van grote banken en die tegelijk de grootste en belangrijkste Italiaanse kolonie herbergde.

Dat Rotterdam volgens Johan de Vries zijn achterstand tegenover Amsterdam juist in de jaren 1667 tot 1686 flink heeft ingelopen¹⁴³), is mede te danken aan deze Florentijn, die er inderdaad *deux amours* op nahield, Toscane en Holland!